

« Да, дъци моя, положението ни бѣше превъсходно, и ако бѣ слѣдовала сѣкогы свѣтитѣ ми днесъ ще са намѣрвахмы въ подобро състояніе . . .

— Е! не ми са свидѣтъ богатствата, свиди ми са гласътъ ми, хубостта ми, младиниътъ ми, ако да бѣ възможно, да ми ги повърне Богъ, колко подобръ щѣхъ да ги употребѣж!

— Ще слушаше свѣтитѣ ми, и ще са грижаше за бждщето!» рече дъртата.

Но дъщеря ѝ, безъ да я чуе, слѣдоваше разказа си распалено:

« Не щѣхъ си губи скжпоцѣнното време въ суетны либенія, въ безполезны интригы, въ театралны завижданія.

— Но когато та нападатъ, трѣба да са бранишь, извика майката, и ако да не бѣхъ при тебе Представете си, господине, когато Жиралда стоеше твърда на добродѣтелныйтъ си онѣзи чувства, доде въ Севила една, още ученица, предъ другытъ актрисы, малката Лазарилла; чуваль ли си за нея?

— Не, госпоже, отговори серьезно Пикильо

— Тя не бѣше нищо! пое бабичката като заговори побърже; сичкыйтъ ѝ талантъ състоеше въ смѣлостта и постоянството! Тя немаше друга нѣкоя дарба за театра! а съ сичко туй искахъ да я покажѣтъ таквази! Разумѣвашъ ли, господине; туй сичко са строеше срѣщу насъ! Завиждахъ ны, защото и младостта и хубостта бѣхъ на наша страна, обществото ны обожаваше истинното общество! Началникътъ на музиката, Естеванъ Андреньо, бѣше скроилъ сичката онѣзи интрига, за да ни отмъсти за нашытъ отказванія. Но предлежѣше да са играе една нова роля, роля превъсходна, въ която имаше и танцы и пѣсни, и три четири пѣти мѣнуванье на костюмы, безъ да смѣтаме и каквото ще са говоряше въ тѣзи роля! Съ една дума, господине, роля съ слѣдствія, отъ онѣзи роли, които сж достатѣчны да направѣтъ щастіето на една актриса изведнажъ и за сѣкогы, и която са купува съ каквото вече има, ако си разумѣва интересътъ! И тѣй тѣзи роля,